

The Book of Esther מגילת אסתר

Hebrew Text from Bar-Ilan CD. English Text JPS 1917 (Public Domain)

{P} and {S} (פ and ס in Hebrew) denote paragraph breaks in the masoretic text. Sentences in bold are traditionally read aloud by the congregation before the reader. Underlined verses are verse highlighting Esther's role and may be recited aloud by the congregation before the reader as suggested by <https://www.myjewishlearning.com/the-torch/challenge-give-voice-to-esther/>.

Chapter 1

1 Now it came to pass in the days of Ahasuerus, (this is Ahasuerus which reigned, from India even unto Ethiopia, over an hundred and seven and twenty provinces:) 2 That in those days, when the king Ahasuerus sat on the throne of his kingdom, which was in Shushan the palace, 3 In the third year of his reign, he made a feast unto all his princes and his servants; the power of Persia and Media, the nobles and princes of the provinces, being before him: 4 When he shewed the riches of his glorious kingdom and the honour of his excellent majesty many days, even an hundred and fourscore days. 5 And when these days were expired, the king made a feast unto all the people that were present in Shushan the palace, both unto great and small, seven days, in the court of the garden of the king's palace; 6 Where were white, green, and blue, hangings, fastened with cords of fine linen and purple to silver rings and pillars of marble: the beds were of gold and silver, upon a pavement of red, and blue, and white, and black, marble. 7 And they gave them drink in vessels of gold, (the vessels being diverse one from another,) and royal wine in abundance, according to the state of the king. 8 And the drinking was according to the law; none did compel: for so the king had appointed to all the officers of his house, that they should do according to every man's pleasure. 9 Also Vashti the queen made a feast for the women in the royal house which belonged to king Ahasuerus. {S} 10 On the seventh day, when the heart of the king was merry with wine, he commanded Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, and Abagtha, Zethar, and Carcas, the seven chamberlains that served in the presence of Ahasuerus the king, 11 To bring Vashti the queen before the king with the crown royal, to shew the people and the princes her beauty: for she was fair to look on. 12 But the queen Vashti refused to come at the king's commandment by his chamberlains: therefore was the king very wroth, and his anger burned in him. 13 Then the king said to the wise men, which knew the times, (for so was the king's manner toward all that knew law and judgment: 14 And the next unto him was Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memucan, the seven princes of Persia and Media, which saw the king's face, and which sat the first in the kingdom;) 15 What shall we do unto the queen Vashti according to law, because she hath not performed the commandment of the king Ahasuerus by the chamberlains? {S} 16 And Memucan answered before the king and the princes, Vashti the queen hath not done wrong to the king only, but also to all the princes, and to all the people that are in all the provinces of the king Ahasuerus. 17 For this deed of the queen shall come abroad unto all women, so that they shall despise their husbands in their eyes, when it shall be reported, The king Ahasuerus commanded Vashti the queen to be brought in before him, but she came not.

(א) ויהי בימי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ
 מֵהַדּוֹ וְעַד כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: (ב)
 בְּיָמִים הֵהֵם כָּשָׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כֹּסֵא
 מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: (ג) בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ
 לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרַס
 וּמְדֵי הַפְּרָתִמִּים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לִפְנָיו: (ד)
 בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֲשָׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֵת יָקָר
 תַּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם:
 (ה) וּבְמַלּוּאֹת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל
 הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן
 מִשְׁתֵּה שֶׁבַע יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתוֹ הַמֶּלֶךְ: (ו)
 חוֹר כְּרָפֶס וְתַכְלֵת אַחֲזוּ בַּחֲבֵלֵי בּוּץ וְאַרְגָּמָן עַל
 גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי זָהָב מְטוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל
 רִצְפַת בַּהֵט וְשֵׁשׁ וְזָר וְסַחֲרָת: (ז) וְהִשְׁקוּת
 בְּכֵלֵי זָהָב וּכְלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב
 כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ: (ח) וְהִשְׁתַּיָּה כֶּדֶת אֵין אֲנֹס כִּי כֹן
 יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ
 וְאִישׁ: (ט) גַּם וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה
 נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: ס
 (י) בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בִּינוֹ אָמַר
 לְמַהוּמָן בִּזְתָּא חֲרֹבֹנָא בְּגִתָּא וְאַבְגָּתָא זֶתָר
 וְכַרְכַּס שֶׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת פְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: (יא) לְהַבִּיא אֶת וְשִׁתֵּי
 הַמֶּלֶכָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵּר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת
 הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יָפְיָהּ כִּי טוֹבַת מְרָאָה הִיא:
 (יב) וְתַמָּאן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתֵּי לְבוֹא בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר בִּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וְחַמְתּוֹ
 בָּעֵרָה בּוֹ: (יג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמָיִם יָדְעֵי
 הָעֵתִים כִּי כֹן דַּבֵּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל יָדְעֵי דַת וְדִין:
 (יד) וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שֶׁתָּר אַדְמָתָא
 תְּרִישִׁישׁ מְרַס מְרַסְנָא מְמוּכָן שֶׁבַעַת שָׂרֵי פָרַס
 וּמְדֵי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רֵאשֻׁנָה בַּמַּלְכוּת:
 (טו) כְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה וְשִׁתֵּי עַל אֲשֶׁר
 לֹא עָשְׂתָה אֶת מֵאֶמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּיַד
 הַסְּרִיסִים: ס (טז) וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן מְמוּכָן לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וְשִׁתֵּי
 הַמֶּלֶכָה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: (יז) כִּי יֵצֵא
 דְבַר הַמֶּלֶכָה עַל כָּל הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֵלְיָהֶן
 בְּעֵינֵיהֶן בְּאֶמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא
 אֶת וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה לִפְנֵי וְלֹא בָּאָה:

18 Likewise shall the ladies of Persia and Media say this day unto all the king's princes, which have heard of the deed of the queen. Thus shall there arise too much contempt and wrath. 19 If it please the king, let there go a royal commandment from him, and let it be written among the laws of the Persians and the Medes, that it be not altered, That Vashti come no more before king Ahasuerus; and let the king give her royal estate unto another that is better than she. 20 And when the king's decree which he shall make shall be published throughout all his empire, (for it is great,) all the wives shall give to their husbands honour, both to great and small. 21 And the saying pleased the king and the princes; and the king did according to the word of Memucan: 22 For he sent letters into all the king's provinces, into every province according to the writing thereof, and to every people after their language, that every man should bear rule in his own house, and that it should be published according to the language of every people. {P}

(יח) וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּאֲמַרְנָה שְׂרוֹת פָּרַס וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדֵּי בְזִיוֹן וְקִצְףִי: (יט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פָּרַס וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וּשְׂתֵי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ: יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: (כ) וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנְּשִׂים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קֶסֶן: (כא) וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כַּדְּבַר מְמוּקָן: (כב) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָה וְאֵל עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ שֹׁרֵר בְּבֵיתוֹ וּמַדְבַּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ: פ

Chapter 2

1 After these things, when the wrath of king Ahasuerus was appeased, he remembered Vashti, and what she had done, and what was decreed against her. 2 Then said the king's servants that ministered unto him, Let there be fair young virgins sought for the king: 3 And let the king appoint officers in all the provinces of his kingdom, that they may gather together all the fair young virgins unto Shushan the palace, to the house of the women, unto the custody of Hege the king's chamberlain, keeper of the women; and let their things for purification be given them: 4 And let the maiden which pleaseth the king be queen instead of Vashti. And the thing pleased the king; and he did so. {S} 5 Now in Shushan the palace there was a certain Jew, whose name was Mordecai, the son of Jair, the son of Shimei, the son of Kish, a Benjamite; 6 Who had been carried away from Jerusalem with the captivity which had been carried away with Jeconiah king of Judah, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away. 7 And he brought up Hadassah, that is, Esther, his uncle's daughter: for she had neither father nor mother, and the maid was fair and beautiful; whom Mordecai, when her father and mother were dead, took for his own daughter. 8 So it came to pass, when the king's commandment and his decree was heard, and when many maidens were gathered together unto Shushan the palace, to the custody of Hegai, that Esther was brought also unto the king's house, to the custody of Hegai, keeper of the women. 9 And the maiden pleased him, and she obtained kindness of him; and he speedily gave her her things for purification, with such things as belonged to her, and seven maidens, which were meet to be given her, out of the king's house: and he preferred her and her maids unto the best place of the house of the women. 10 Esther had not shewed her people nor her kindred: for Mordecai had charged her that she should not shew it. 11 And Mordecai walked every day before the court of the women's house, to know how Esther did, and what should become of her. 12 Now when every maid's turn was come to go in to king Ahasuerus, after that she had been twelve months, according to the manner of the women, (for so were the days of their purifications accomplished, to wit, six months with oil of myrrh, and six months with sweet odours, and with other things for the purifying of the women;)

(א) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁף חַמַּת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ זָכַר אֶת וּשְׂתֵי וְאֶת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וְאֶת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ: (ב) וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו יִבְקָשׁוּ לְמֶלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מִרְאֵה: (ג) וַיִּנְקַד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נְעָרָה בְּתוּלָה טוֹבָה מִרְאֵה אֶל שׁוֹשַׁן הַבֵּיִרָה אֶל בֵּית הַנְּשִׂים אֶל יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׂים וְנִתְּוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן: (ד) וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וּשְׂתֵי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: (ה) אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּיִרָה וּשְׁמוֹ מֹרְדֵכַי בֶּן יָאִיר בֶּן שֹׁמְעַי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: (ו) אֲשֶׁר הִגִּילָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגִּלָּה אֲשֶׁר הִגִּילָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגִּילָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: (ז) וְהָיָה אִמּוֹ אֶת הַדָּסָה הִיא אֶסְתֵּר בַּת דָּוִד כִּי אִין לָהּ אָב וְאִם וְהַנְּעָרָה יָפֵת תֹּאֵר וְטוֹבַת מִרְאֵה וּבְמוֹת אַבְיָהּ וְאִמָּהּ לִקְחָהּ מִרְדֵּכַי לֹו לְבַת: (ח) וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְנָתַן וּבְהַקְבִּץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוֹשַׁן הַבֵּיִרָה אֶל יַד הַגָּי וְתַלְקָה אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַגָּי שֹׁמֵר הַנְּשִׂים: (ט) וַתִּיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לִפְנָיו וַיִּבְהַל אֶת תַּמְרוּקֵיהָ וְאֶת מְנוּחָהּ לְתַת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הַרְאִיּוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת נְעָרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׂים: (י) לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עַמָּהּ וְאֶת מוֹלְדוֹתָהּ כִּי מֹרְדֵכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד: (יא) וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִרְדֵּכַי מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנְּשִׂים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ: (יב) וּבְהִגִּיעַ תֵּר נְעָרָה וְנְעָרָה לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ מִקֶּץ הַיּוֹם לָהּ כְּדַת הַנְּשִׂים שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלָאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן וְשִׂשָׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר וְשִׂשָׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתַמְרוּקֵי הַנְּשִׂים:

13 Then thus came every maiden unto the king; whatsoever she desired was given her to go with her out of the house of the women unto the king's house. 14 In the evening she went, and on the morrow she returned into the second house of the women, to the custody of Shaashgaz, the king's chamberlain, which kept the concubines: she came in unto the king no more, except the king delighted in her, and that she were called by name. 15 Now when the turn of Esther, the daughter of Abihail the uncle of Mordecai, who had taken her for his daughter, was come to go in unto the king, she required nothing but what Hegai the king's chamberlain, the keeper of the women, appointed. And Esther obtained favour in the sight of all them that looked upon her. 16 So Esther was taken unto king Ahasuerus into his house royal in the tenth month, which is the month Tebeth, in the seventh year of his reign. 17 And the king loved Esther above all the women, and she obtained grace and favour in his sight more than all the virgins; so that he set the royal crown upon her head, and made her queen instead of Vashti. 18 Then the king made a great feast unto all his princes and his servants, even Esther's feast; and he made a release to the provinces, and gave gifts, according to the state of the king. 19 And when the virgins were gathered together the second time, then Mordecai sat in the king's gate. 20 Esther had not yet shewed her kindred nor her people; as Mordecai had charged her: for Esther did the commandment of Mordecai, like as when she was brought up with him. {S} 21 In those days, while Mordecai sat in the king's gate, two of the king's chamberlains, Bigthan and Teresh, of those which kept the door, were wroth, and sought to lay hands on the king Ahasuerus. 22 And the thing was known to Mordecai, who told it unto Esther the queen; and Esther certified the king thereof in Mordecai's name. 23 And when inquisition was made of the matter, it was found out; therefore they were both hanged on a tree: and it was written in the book of the chronicles before the king. {P}

(יג) ויבנה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: (יד) בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז קריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: (טו) ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי קריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה: (טז) ותלקח אסתר אל המלך אשתו וישא אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: (יז) ויאהב המלך את אסתר מפל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מפל הבתולות וישם פתח מלכות בראשה וימליכה פתח ונתי: (יח) ויעש המלך משתה גדול לכל שקרו ויעבדו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת פנד המלך: (יט) ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: (כ) אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צנה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: ס (כא) בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתו ותירש שני קריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אשורוש: (כב) ויועד הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: (כג) ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: פ

Chapter 3

1 After these things did king Ahasuerus promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him, and set his seat above all the princes that were with him. 2 And all the king's servants, that were in the king's gate, bowed, and revered Haman: for the king had so commanded concerning him. But Mordecai bowed not, nor did him reverence. 3 Then the king's servants, which were in the king's gate, said unto Mordecai, Why transgressest thou the king's commandment? 4 Now it came to pass, when they spake daily unto him, and he hearkened not unto them, that they told Haman, to see whether Mordecai's matters would stand: for he had told them that he was a Jew. 5 And when Haman saw that Mordecai bowed not, nor did him reverence, then was Haman full of wrath. 6 And he thought scorn to lay hands on Mordecai alone; for they had shewed him the people of Mordecai: wherefore Haman sought to destroy all the Jews that were throughout the whole kingdom of Ahasuerus, even the people of Mordecai. 7 In the first month, that is, the month Nisan, in the twelfth year of king Ahasuerus, they cast Pur, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, that is, the month Adar. {S}

(א) אחר הדברים האלה גדל המלך אשורוש את המן בן המדחא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: (ב) וכל עבדי המלך אשר בשער המלך פרעים ומשתחווים להמן כי בן צנה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: (ג) ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: (ד) ויהי באמרם כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות הנעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: (ה) וירא המן כי אין מרדכי פרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: (ו) ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אשורוש עם מרדכי: (ז) בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שטים עשרה למלך אשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ס

8 And Haman said unto king Ahasuerus, There is a certain people scattered abroad and dispersed among the people in all the provinces of thy kingdom; and their laws are diverse from all people; neither keep they the king's laws: therefore it is not for the king's profit to suffer them. 9 If it please the king, let it be written that they may be destroyed: and I will pay ten thousand talents of silver to the hands of those that have the charge of the business, to bring it into the king's treasuries. 10 And the king took his ring from his hand, and gave it unto Haman the son of Hammedatha the Agagite, the Jews' enemy. 11 And the king said unto Haman, The silver is given to thee, the people also, to do with them as it seemeth good to thee. 12 Then were the king's scribes called on the thirteenth day of the first month, and there was written according to all that Haman had commanded unto the king's lieutenants, and to the governors that were over every province, and to the rulers of every people of every province according to the writing thereof, and to every people after their language; in the name of king Ahasuerus was it written, and sealed with the king's ring. 13 And the letters were sent by posts into all the king's provinces, to destroy, to kill, and to cause to perish, all Jews, both young and old, little children and women, in one day, even upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar, and to take the spoil of them for a prey. 14 The copy of the writing for a commandment to be given in every province was published unto all people, that they should be ready against that day. 15 The posts went out, being hastened by the king's commandment, and the decree was given in Shushan the palace. And the king and Haman sat down to drink; but the city Shushan was perplexed. {P}

(ח) ויאמר המן למלך אֶחָשׁוּרֹשׁ יִשְׁנוּ עִם אֶתְדֵּי מִפְּזָר וּמִפְּרֵד בֵּין הָעַמִּים בְּכֹל מְדִינֹת מְלִכּוּתְךָ וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל עַם וְאֵת דַּתֵּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים וְלִמְלֶכֶךְ אֵין שׁוֹה לְהַנִּיחָם: (ט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל יְדֵי עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהָבִיא אֶל גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ: (י) וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמָּן בֶּן הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי צָרֵר הַיְהוּדִים: (יא) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמָּן הֲכֹסֶף נָתַן לְךָ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ: (יב) וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה הֶמָּן אֶל אֲחֻשְׁדֶּרְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶל הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עַל מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְּתָבָה וְעַם וְעַם פְּלִשְׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרֹשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: (יג) וְנִשְׁלַחֹת סִפְרֵים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהָרֵג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעֵר וְעַד זָמַן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶתְדֵּי בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֲדָשׁ אָדָר וּשְׁלָלֵם לְבוֹז: (יד) פִּתְשָׁגוּ הַכְּתָב לְהַנְתֵּן דַּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים לְהִיֹּת עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה: (טו) הָרָצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדַּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמָּן יֵשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהַעִיר שׁוֹשַׁן נְבוֹכָה: פ

Chapter 4

1 When Mordecai perceived all that was done, Mordecai rent his clothes, and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and a bitter cry; 2 And came even before the king's gate: for none might enter into the king's gate clothed with sackcloth. 3 And in every province, whithersoever the king's commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and wailing; and many lay in sackcloth and ashes. 4 So Esther's maids and her chamberlains came and told it her. Then was the queen exceedingly grieved; and she sent raiment to clothe Mordecai, and to take away his sackcloth from him: but he received it not. 5 Then called Esther for Hatach, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and gave him a commandment to Mordecai, to know what it was, and why it was. 6 So Hatach went forth to Mordecai unto the street of the city, which was before the king's gate. 7 And Mordecai told him of all that had happened unto him, and of the sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them. 8 Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given at Shushan to destroy them, to shew it unto Esther, and to declare it unto her, and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him for her people. 9 And Hatach came and told Esther the words of Mordecai. 10 Again Esther spake unto Hatach, and gave him commandment unto Mordecai;

(א) וּמִרְדֵּכָי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרִדְכָי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה: (ב) וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לְבוֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׂק: (ג) וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְנָתַן מַגִּיעַ אֲבָל גְּדוֹל לְיְהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי וּמִסְפַּד שָׂק וַאֲפֹר יֵצַע לְרַבִּים: (ד) וְתוֹבֵאוּנָה וְתִבְוֹאָנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וּסְרִיסָיָה וַיִּגִּדוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מְרִדְכָי וְלַהֲסִיר שָׂקוֹ מֵעַלָיו וְלֹא קִבַּל: (ה) וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתָּד מְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֵמִיד לִפְנֵיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל מְרִדְכָי לְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה: (ו) וַיֵּצֵא הַתָּד אֶל מְרִדְכָי אֶל רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ: (ז) וַיִּגַּד לוֹ מְרִדְכָי אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת פְּרִשְׁת׃ הֲכֹסֶף אֲמַר הֶמָּן לְשִׁקוּל עַל גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים לְאַבְדָּם: (ח) וְאֵת פִּתְשָׁגוֹ כְּתָב הַדַּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשַׁן לְהַשְׁמִידֵם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וְלַהֲגִיד לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְפָּנָיו עַל עַמָּה: (ט) וַיָּבֹאוּ הַתָּד וַיִּגִּד לְאֶסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מְרִדְכָי: (י) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתָּד וַתִּצְוֶהוּ אֶל מְרִדְכָי:

11 All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or women, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law of his to put him to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live: but I have not been called to come in unto the king these thirty days. 12 And they told to Mordecai Esther's words. {P} 13 Then Mordecai commanded to answer Esther, Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews. 14 For if thou altogether holdest thy peace at this time, then shall there enlargement and deliverance arise to the Jews from another place; but thou and thy father's house shall be destroyed: and who knoweth whether thou art come to the kingdom for such a time as this? 15 Then Esther bade them return Mordecai this answer, 16 Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day: I also and my maidens will fast likewise; and so will I go in unto the king, which is not according to the law: and if I perish, I perish. 17 So Mordecai went his way, and did according to all that Esther had commanded him. {S}

(יא) כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹוא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אֶחָת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִיט הַזֶּהָב וְחַיָּה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבֹוא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: (יב) וַיִּגִּידוּ לְמֶרְדֵּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: פ (יג) וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכָי לְהָשִׁיב אֶל אֶסְתֵּר אֵל תִּדְמִי בְנַפְשָׁךְ לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל הַיְהוּדִים: (יד) כִּי אִם הִתְרַשׁ תִּתְחַרְשִׁי בְּעַת הַזֹּאת רְנוּחַ וְהַצֵּלָה יִעֲמוּד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֶת וּבֵית אֲבִיךָ תִאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לָעַת כְּזֹאת הִגַּעְתָּ לְמַלְכוּת: (טו) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל מֶרְדֵּכָי: (טז) לֵךְ כְּנוּס אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֵל תֹּאכְלוּ וְאֵל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אֲבֹוא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כֹדֶת וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי: (יז) וַיַּעֲבֵר מֶרְדֵּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר: ס

Chapter 5

1 Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house: and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the gate of the house. 2 And it was so, when the king saw Esther the queen standing in the court, that she obtained favour in his sight: and the king held out to Esther the golden sceptre that was in his hand. So Esther drew near, and touched the top of the sceptre. {S} 3 Then said the king unto her, What wilt thou, queen Esther? and what is thy request? it shall be even given thee to the half of the kingdom. 4 And Esther answered, If it seem good unto the king, let the king and Haman come this day unto the banquet that I have prepared for him. 5 Then the king said, Cause Haman to make haste, that he may do as Esther hath said. So the king and Haman came to the banquet that Esther had prepared. 6 And the king said unto Esther at the banquet of wine, What is thy petition? and it shall be granted thee: and what is thy request? even to the half of the kingdom it shall be performed. 7 Then answered Esther, and said, My petition and my request is; 8 If I have found favour in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition, and to perform my request, let the king and Haman come to the banquet that I shall prepare for them, and I will do to morrow as the king hath said. 9 Then went Haman forth that day joyful and with a glad heart: but when Haman saw Mordecai in the king's gate, that he stood not up, nor moved for him, he was full of indignation against Mordecai. 10 Nevertheless Haman refrained himself: and when he came home, he sent and called for his friends, and Zeresh his wife. 11 And Haman told them of the glory of his riches, and the multitude of his children, and all the things wherein the king had promoted him, and how he had advanced him above the princes and servants of the king. 12 Haman said moreover, Yea, Esther the queen did let no man come in with the king unto the banquet that she had prepared but myself; and to morrow am I invited unto her also with the king.

(א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת: (ב) וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׁאַף הֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט: ס (ג) וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמָה בְקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַיִּנָּתֶן לָּהּ: (ד) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבֹוא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ: (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ אֶת הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: (ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַזֶּה מָה שְׂאֵלְתְּךָ וַיִּנָּתֶן לָּהּ וּמָה בְקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: (ז) וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי: (ח) אִם מִצְּאֵתִי הֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת בְּקִשְׁתִּי יָבֹוא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֲעַשֶׂה לָּהֶם וּמַחֲרָאֵעֵשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ: (ט) וַיִּצְאָ הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרֹאוֹת הַמֶּן אֶת מֶרְדֵּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל מֶרְדֵּכָי חֲמָה: (י) וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן וַיָּבֹוא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת אֶהֱבִיו וְאֶת זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: (יא) וַיְסַפֵּר לָהֶם הַמֶּן אֶת כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֶת כָּל אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: (יב) וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֵף לֹא הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמַחֵר אֲנִי קָרוּא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ:

13 Yet all this availeth me nothing, so long as I see Mordecai the Jew sitting at the king's gate. 14 Then said Zeresh his wife and all his friends unto him, Let a gallows be made of fifty cubits high, and to morrow speak thou unto the king that Mordecai may be hanged thereon: then go thou in merrily with the king unto the banquet. And the thing pleased Haman; and he caused the gallows to be made. {P}

(יג) וְכָל זֶה אֵינְנֵנוּ שׁוֹנֵה לִי בְּכֹל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מְרַדְּכֵי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: (יד) וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל אֶהְבִּיּוֹ יַעֲשׂוּ עִם גְּבוּהַ תְּמֻשִׁים אֲמִיהַ וּבִבְרָךְ אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מְרַדְּכֵי עָלָיו וּבָא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה שָׂמַח וַיִּיטֵב הַדְּבָר לְפָנָי הֵמָּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ: פ

Chapter 6

1 On that night could not the king sleep, and he commanded to bring the book of records of the chronicles; and they were read before the king. 2 And it was found written, that Mordecai had told of Bigthana and Teresh, two of the king's chamberlains, the keepers of the door, who sought to lay hand on the king Ahasuerus. 3 And the king said, What honour and dignity hath been done to Mordecai for this? Then said the king's servants that ministered unto him, There is nothing done for him. 4 And the king said, Who is in the court? Now Haman was come into the outward court of the king's house, to speak unto the king to hang Mordecai on the gallows that he had prepared for him. 5 And the king's servants said unto him, Behold, Haman standeth in the court. And the king said, Let him come in. 6 So Haman came in. And the king said unto him, What shall be done unto the man whom the king delighteth to honour? Now Haman thought in his heart, To whom would the king delight to do honour more than to myself? 7 And Haman answered the king, For the man whom the king delighteth to honour, 8 Let the royal apparel be brought which the king useth to wear, and the horse that the king rideth upon, and the crown royal which is set upon his head: 9 And let this apparel and horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man withal whom the king delighteth to honour, and bring him on horseback through the street of the city, and proclaim before him, Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour. 10 Then the king said to Haman, Make haste, and take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate: let nothing fail of all that thou hast spoken. 11 Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordecai, and brought him on horseback through the street of the city, and proclaimed before him, Thus shall it be done unto the man whom the king delighteth to honour. 12 And Mordecai came again to the king's gate. But Haman hastened to his house mourning, and having his head covered. 13 And Haman told Zeresh his wife and all his friends every thing that had befallen him. Then said his wise men and Zeresh his wife unto him, If Mordecai be of the seed of the Jews, before whom thou hast begun to fall, thou shalt not prevail against him, but shalt surely fall before him. 14 And while they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hastened to bring Haman unto the banquet that Esther had prepared.

(א) בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר הַזְּכוּרֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי נִקְרָאִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ: (ב) וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הֶגִיד מְרַדְּכֵי עַל בִּגְתָנָא וְתֶרֶשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לִישְׁלַח יָד בְּמֶלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ: (ג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה נַּעֲשֶׂה יְקָר וּגְדוּלָה לְמְרַדְּכֵי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר: (ד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחֻצֵר וְהֵמָּן בָּא לְחַצֵּר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחַיצוּנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת מְרַדְּכֵי עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ: (ה) וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֵמָּן עֹמֵד בְּחֻצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: (ו) וַיָּבֹא הֵמָּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֵמָּן בְּלִבּוֹ לְמִי יִחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: (ז) וַיֹּאמֶר הֵמָּן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: (ח) יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבֹשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רֹכֵב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְנֹאֲשֶׁר נִתַּן פֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ: (ט) וְנִתְּוֹן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל יָד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָיִם וְהַלְבִּישׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס בְּרֵחוֹב הָעִיר וְקִרְאוּ לְפָנָיו פְּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: (י) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן קַח אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֶׂה כֵן לְמְרַדְּכֵי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֵל תִּפֹּל דְּבָר: (יא) וַיִּקַּח הֵמָּן אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וַיִּלְבֹּשׁ אֶת מְרַדְּכֵי וַיִּרְפִּיבֵהוּ בְּרֵחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו פְּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: (יב) וַיִּשָּׁב מְרַדְּכֵי אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ אָבֵל וְחַפּוּי רֵאשׁוֹ: (יג) וַיִּסְפֹּר הֵמָּן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל אֶהְבִּיּוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר הַחַלּוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפֹל תִּפֹּל לְפָנָיו: (יד) עוֹדִם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הֶגִיעוּ וַיִּבְהִלּוּ לְהָבִיא אֶת הֵמָּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂתָה אֶסְתֵּר:

Chapter 7

1 So the king and Haman came to banquet with Esther the queen. 2 And the king said again unto Esther on the second day at the banquet of wine, What is thy petition, queen Esther? and it shall be granted thee: and what is thy request? and it shall be performed, even to the half of the kingdom.

(א) וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן לִשְׁתוֹת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה שְּׁאַלְתְּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתִּתְּנֵנִי לָךְ וַיְמָה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ:

3 Then Esther the queen answered and said, If I have found favour in thy sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request: 4 For we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my tongue, although the enemy could not countervail the king's damage. {S} 5 Then the king Ahasuerus answered and said unto Esther the queen, Who is he, and where is he, that durst presume in his heart to do so? 6 And Esther said, The adversary and enemy is this wicked Haman. Then Haman was afraid before the king and the queen. 7 And the king arising from the banquet of wine in his wrath went into the palace garden: and Haman stood up to make request for his life to Esther the queen; for he saw that there was evil determined against him by the king. 8 Then the king returned out of the palace garden into the place of the banquet of wine; and Haman was fallen upon the bed whereon Esther was. Then said the king, Will he force the queen also before me in the house? As the word went out of king's mouth, they covered Haman's face. {S} 9 And Harbonah, one of the chamberlains, said before the king, Behold also, the gallows fifty cubits high, which Haman had made for Mordecai, who spoken good for the king, standeth in the house of Haman. Then the king said, Hang him thereon. 10 So they hanged Haman on the gallows that he had prepared for Mordecai. Then was the king's wrath pacified. {P}

(ג) ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: (ד) כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שונה בגזק המלך: ס (ה) ויאמר המלך אשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: (ו) ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: (ז) והמלך קם בחמתו ממשפתה הנין אל גנת הבייתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: (ח) והמלך שב מגנת הבייתן אל בית משתה הנין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפוי: ס (ט) ויאמר חרבונה אחד מן הספריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: (י) ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי ונקמת המלך שקכה: פ

Chapter 8

1 On that day did the king Ahasuerus give the house of Haman the Jews' enemy unto Esther the queen. And Mordecai came before the king; for Esther had told what he was unto her. 2 And the king took off his ring, which he had taken from Haman, and gave it unto Mordecai. And Esther set Mordecai over the house of Haman. {P} 3 And Esther spake yet again before the king, and fell down at his feet, and besought him with tears to put away the mischief of Haman the Agagite, and his device that he had devised against the Jews. 4 Then the king held out the golden sceptre toward Esther. So Esther arose, and stood before the king, 5 And said, If it please the king, and if I have favour in his sight, and the thing seem right before the king, and I be pleasing in his eyes, let it be written to reverse the letters devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews which are in all the king's provinces: 6 For how can I endure to see the evil that shall come unto my people? or how can I endure to see the destruction of my kindred? {S} 7 Then the king Ahasuerus said unto Esther the queen and to Mordecai the Jew, Behold, I have given Esther the house of Haman, and him they have hanged upon the gallows, because he laid his hand upon the Jews. 8 Write ye also for the Jews, as it liketh you, in the king's name, and seal it with the king's ring: for the writing which is written in the king's name, and sealed with the king's ring, may no man reverse.

(א) ביום ההוא נתן המלך אשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים היהודים ומרדכי בא לפני המלך פי הגידה אסתר מה הוא לה: (ב) ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: פ (ג) ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבקש ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: (ד) ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: (ה) ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניך וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניך ופתח להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: (ו) כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ס (ז) ויאמר המלך אשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים ביהודים: (ח) ואתם כתבו על היהודים פטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונקמתם בטבעת המלך אין להשיב:

9 Then were the king's scribes called at that time in the third month, that is, the month Sivan, on the three and twentieth day thereof; and it was written according to all that Mordecai commanded unto the Jews, and to the lieutenants, and the deputies and rulers of the provinces which are from India unto Ethiopia, an hundred twenty and seven provinces, unto every province according to the writing thereof, and unto every people after their language, and to the Jews according to their writing, and according to their language. 10 And he wrote in the king Ahasuerus' name, and sealed it with the king's ring, and sent letters by posts on horseback, and riders on mules, camels, and young dromedaries: 11 Wherein the king granted the Jews which were in every city to gather themselves together, and to stand for their life, to destroy, to slay and to cause to perish, all the power of the people and province that would assault them, both little ones and women, and to take the spoil of them for a prey, 12 Upon one day in all the provinces of king Ahasuerus, namely, upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar. 13 The copy of the writing for a commandment to be given in every province was published unto all people, and that the Jews should be ready against that day to avenge themselves on their enemies. 14 So the posts that rode upon mules and camels went out, being hastened and pressed on by the king's commandment. And the decree was given at Shushan the palace. *{P}* 15 **And Mordecai went out from the presence of the king in royal apparel of blue and white, and with a great crown of gold, and with a garment of fine linen and purple: and the city of Shushan rejoiced and was glad.** 16 **The Jews had light, and gladness, and joy, and honour.** 17 And in every province, and in every city, whithersoever the king's commandment and his decree came, the Jews had joy and gladness, a feast and a good day. And many of the people of the land became Jews; for the fear of the Jews fell upon them.

(ט) ויִקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּעַת הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיּוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה וָעֶשְׂרִים בּו וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מְרַדְכַּי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲחֻשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו וְעַד פּוֹשׁ שְׁבַע וָעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלִישׁוֹנוֹ וְאֶל הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָלִישׁוֹנָם: (י) וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרֶשׁ וַיִּתְּחַם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סֹפְרִים בְּיַד הָרָצִים בְּפוֹסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחֻשְׁתָּרְפָּנִים בְּגֵי הָרַמְכִים: (יא) אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר כָּכָל עִיר וָעִיר לְהַקְהִיל וְלַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלְהַרְגֵּם וְלֹאֲבַד אֶת כָּל חַיִּל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים וַיִּשְׁלָמָם לְבוֹז: (יב) בַּיּוֹם אֶחָד כָּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרֶשׁ בְּשָׁלוֹשָׁה עֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הוּא חֹדֶשׁ אָדָר: (יג) פִּתְשָׁגֹן הַפֶּתַח לְהַנְתֹּן דָּת כָּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים עַתּוּדִים עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְקָם מֵאֲיָבִייהֶם: (יד) הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחֻשְׁתָּרְפָּנִים יֵצְאוּ מִבְּהֵלִים וְדוֹחֲפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה: פ (טו) וּמְרַדְכַּי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֹטְרַת זָהָב גְּדוּלָה וְתַכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשַׁן צִהְלָה וְשִׂמְחָה: (טז) לַיהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשִׂשׁוֹן וַיִּקָּר: (יז) וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ שִׂמְחָה וְשִׂשׁוֹן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה יוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאֲרָץ מִתְּהַדְּדִים כִּי נָפַל פֶּסַח הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

Chapter 9

1 Now in the twelfth month, that is, the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to have power over them, (though it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them;) 2 The Jews gathered themselves together in their cities throughout all the provinces of the king Ahasuerus, to lay hand on such as sought their hurt: and no man could withstand them; for the fear of them fell upon all people. 3 And all the rulers of the provinces, and the lieutenants, and the deputies, and officers of the king, helped the Jews; because the fear of Mordecai fell upon them. 4 For Mordecai was great in the king's house, and his fame went out throughout all the provinces: for this man Mordecai waxed greater and greater. *{P}* 5 Thus the Jews smote all their enemies with the stroke of the sword, and slaughter, and destruction, and did what they would unto those that hated them. 6 And in Shushan the palace the Jews slew and destroyed five hundred men. 7 And Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha, 8 And Poratha, and Adalia, and Aridatha, 9 And Parmashta, and Arisai, and Aridai, and Vajezatha, 10 The ten sons of Haman the son of Hammedatha, the enemy of the Jews, slew they; but on the spoil laid they not their hand.

(א) וּבְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אָדָר בְּשָׁלוֹשָׁה עֶשְׂרֵי יוֹם בּו אֲשֶׁר הִגִּיעַ דַּבַּר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲיָבֵי הַיְהוּדִים לְשַׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּאוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם: (ב) נִקְהְלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם כָּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרֶשׁ לְשַׁלֵּם יָד בַּמִּבְקָשִׁי רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא עֲמַד לְפָנֵיהֶם כִּי נָפַל פַּחַדָם עַל כָּל הָעַמִּים: (ג) וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאֲחֻשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעַשְׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְשָׂאִים אֶת הַיְהוּדִים כִּי נָפַל פֶּסַח מְרַדְכַּי עֲלֵיהֶם: (ד) כִּי גְדוּל מְרַדְכַּי כְּבִית הַמֶּלֶךְ וְשִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ כָּכָל הַמְּדִינֹת כִּי הָאִישׁ מְרַדְכַּי הוֹלֵךְ וְגְדוּל: פ (ה) וַיַּכּוּ הַיְהוּדִים כָּכָל אֲיָבִייהֶם מִפַּת חֶרֶב וְהָרַג וְאֶבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם: (ו) וּבְשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבְדּוּ חַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ: (ז) וְאֶת פְּרָשְׁדָּתָא וְאֶת דַּלְפוֹן וְאֶת אֶסְפָּתָא: (ח) וְאֶת פּוֹרְתָא וְאֶת אֲדַלְיָא וְאֶת אַרִידָתָא: (ט) וְאֶת פְּרַמְשָׁתָא וְאֶת אַרִיסִי וְאֶת אַרְדִּי וְאֶת וַיְזָתָא: (י) עֶשְׂרֵת בְּנֵי הֶמָן בְּן הַמְּדָתָא צָרַר הַיְהוּדִים הָרְגוּ וּבִבְנָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:

11 On that day the number of those that were slain in Shushan the palace was brought before the king. {S} 12 And the king said unto Esther the queen, The Jews have slain and destroyed five hundred men in Shushan the palace, and the ten sons of Haman; what have they done in the rest of the king's provinces? now what is thy petition? and it shall be granted thee: or what is thy request further? and it shall be done. 13 Then said Esther, If it please the king, let it be granted to the Jews which are in Shushan to do to morrow also according unto this day's decree, and let Haman's ten sons be hanged upon the gallows. 14 And the king commanded it so to be done: and the decree was given at Shushan; and they hanged Haman's ten sons. 15 For the Jews that were in Shushan gathered themselves together on the fourteenth day also of the month Adar, and slew three hundred men at Shushan; but on the prey they laid not their hand. 16 But the other Jews that were in the king's provinces gathered themselves together, and stood for their lives, and had rest from their enemies, and slew of their foes seventy and five thousand, but they laid not their hands on the prey, 17 On the thirteenth day of the month Adar; and on the fourteenth day of the same rested they, and made it a day of feasting and gladness. 18 But the Jews that were at Shushan assembled together on the thirteenth day thereof, and on the fourteenth thereof; and on the fifteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness. 19 Therefore the Jews of the villages, that dwelt in the unwall'd towns, made the fourteenth day of the month Adar a day of gladness and feasting, and a good day, and of sending portions one to another. {P} 20 And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far, 21 To stablish this among them, that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly, 22 As the days wherein the Jews rested from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to joy, and from mourning into a good day: that they should make them days of feasting and joy, and of sending portions one to another, and gifts to the poor. 23 And the Jews undertook to do as they had begun, and as Mordecai had written unto them; 24 Because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast Pur, that is, the lot, to consume them, and to destroy them; 25 But when Esther came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he devised against the Jews, should return upon his own head, and that he and his sons should be hanged on the gallows. 26 Wherefore they called these days Purim after the name of Pur. Therefore for all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and which had come unto them, 27 The Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to their writing, and according to their appointed time every year; 28 And that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city; and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed. {S} 29 Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote with all authority, to confirm this second

(יא) ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ס (יב) ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו חמשת מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתה ונתת לה ומה בקשתה עוד ותעש: (יג) ותאמר אסתר אם על המלך טוב ונתת גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: (יד) ויאמר המלך להעשות כן ונתת דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: (טו) וינקלו היהודיים היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחודש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבגדה לא שלחו את ידם: (טז) ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקלו ועמד על נפשם ונזח מאויביהם ורגו בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבגדה לא שלחו את ידם: (יז) ביום שלשה עשר לחודש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: (יח) והיהודיים והיהודים אשר בשושן נקלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: (יט) על פן היהודים הפרוזים הפרזים הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלות מנות איש לרעהו: פ (כ) ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אשורוש הקרובים והרחוקים: (כא) לקדם עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: (כב) כימים אשר נזחו בהם היהודים מאויביהם והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם מי משתה ושמחה ומשלות מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: (כג) וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר פתב מרדכי אליהם: (כד) כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: (כה) ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ: (כו) על פן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על פן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: (כז) קימו וקבל וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הגלויים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: (כח) והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר ומי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ס (כט) ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: (ל) וישלח ספרים

letter of Purim. 30 And he sent the letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth, 31 To confirm these days of Purim in their times appointed, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had decreed for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry. 32 And the decree of Esther confirmed these matters of Purim; and it was written in the book. {P}

אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֶל שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְלֻכּוֹת אֲחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְנֶאֱמַת: (לא) לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מְרַדְּכַי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיַּמוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זֶרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמוֹת וְזַעֲקָתָם: (לב) וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִיַּם דְּבָרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וּנְקַתֵּב בַּסֵּפֶר: פ

Chapter 10

1 And the king Ahasuerus laid a tribute upon the land, and upon the isles of the sea. 2 And all the acts of his power and of his might, and the declaration of the greatness of Mordecai, whereunto the king advanced him, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Media and Persia? 3 **For Mordecai the Jew was next unto king Ahasuerus, and great among the Jews, and accepted of the multitude of his brethren, seeking the wealth of his people, and speaking peace to all his seed.**

(א) וַיִּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ מִס עַל הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם: (ב) וְכָל מַעֲשֵׂה תְקוּפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרִשְׁת גְּדֻלַּת מְרַדְּכַי אֲשֶׁר גָּדְלוּ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפָרְס: (ג) כִּי מְרַדְּכַי הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרַצְוֵי לְרַב אֶקְוִי דְרֵשׁ טוֹב לַעֲמוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל זֶרְעוֹ:

Source: [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Megillat_Esther_\(1\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Megillat_Esther_(1).jpg)